

Sfarsitul iernii in crescatoria de iepuri de casa

Descriere imagine:
Iepure brun

Iepurele de casa este un animal deosebit de sensibil la orice modificare de mediu. Echilibrul neuro-endocrin este cel care mentine starea de sanatate a organismului prin desfasurarea normala a fenomenelor metabolice. Modificarea brutala a diferitilor factori de mediu (fizici, chimici, biologici, psihici, emotionali etc.) poate rupe acest echilibru si declansa stari de boala.

Blana nu-l apara de frig

În cazul în care creștem iepuri în adaposturi neîncalzite, în lunile de iarna și ne bazăm pe faptul că iepurii este un animal cu blană, nu trebuie să minimalizăm aspectul că iepurele este sensibil la frig și la curenții de aer. Atunci când condițiile de ambianță au scăpat de sub control, iepurele de casa este expus la efectelor a frigore.

O boală frecvent întâlnită în crescătoriile de iepuri de casa neîncalzite, este pasteureloza (septicemie hemoragică). În funcție de gradul de virulență a tulpinii de *Pasteurella multocida* și a altor agenți patogeni asociati, precum și de rezistența opusă de indivizi în diferite condiții de ambianță, pasteureloza poate acționa:

- Supraacut, când iepurii par sănătoși seara, iar în dimineața următoare sunt găsiți morți, în decubit lateral și cu corpul întins.
- Acut, după 4-6 zile de incubare, când apare o stare febrilă, apoi o respirație dispneică, zgomotoasă, însoțită de jetaj, constipație urmată de diaree urât mirositoare și metiorism; animalele mor în convulsii sau manifestări pseudoparalitice.

- Cronic, caz în care predomina doua aspecte: rinita cronică supurativă și o formă abcedantă; boala debutează prin iritația mucoasei nazale, strănuturi, jetaj seros și apoi muco-purulent, albicios, cruste pe nas, respirație horcătoare; apar abcese pe diferite părți ale corpului (cap, gât, coaste etc.).

În cazul în care apar aceste manifestări în efectivul de iepuri de casă pe care-l creșteți, este bine să vă adresați unui medic veterinar care vă va recomanda tratamentul adecvat.

Bolile de sezon la iepurii de casă

În ultimele luni ale iernii, rezervele vitaminice ale iepurilor de casă scad alarmant și este bine să intervenim cu o vitaminizare suplimentară prin introducerea în amestecul de furaje a unui supliment vitaminico-mineral.

În fiecare lună este obligatoriu să se facă un tratament contra coccidiozei și a râiei auriculare la iepurii de casă.

Spre sfârșitul lunii martie se pot face primele monte în crescătoriile de iepuri de casă cu adaposturi neîncalzite. În sistemele de creștere în care nu putem controla factorii de mediu (temperatura, umiditate, curenti de aer, lumină), se recomandă să se facă reproducerea iepurilor de casă doar în perioada aprilie-septembrie. Iarna, vor fi menținuți în crescătorie doar masculii și femelele de reproducție, fără ca aceștia să fie împerecheați.

La începutul lunii aprilie, înainte de trezirea la viață a mustelilor și tântarilor, trebuie să efectuăm vaccinarea pentru mixomatoză și boala hemoragică (sindromul hemoragic viral). Pentru prevenirea și combaterea mixomatozei, la iepurii de casă, vă recomandăm două vaccinuri: MIXOROMVAC-H, tulpina VFS-83 și MIXOROMVAC-O, tulpina MXO-82.

MIXOROMVAC-H, este un vaccin viu, liofilizat, heterolog, care se inoculează subcutan, în zona cefei. Fiecare doză vaccinală se reconstituie în 1 ml diluant. În mod obișnuit, vaccinul se aplică de la vârsta de 4 săptămâni, cu repel la 14-21 zile. Pentru întreținerea imunității se fac vaccinări din 6 în 6 luni.

MIXOROMVAC-O, este un vaccin viu, liofilizat, omolog, care se inoculează subcutan sau intramuscular. Fiecare doză vaccinală se reconstituie în 0,5 ml diluant. Obișnuit, vaccinul MIXOROMVAC-O se aplică la iepurii de reproducție începând cu vârsta de 4 săptămâni, cu rapel la 2 luni. Pentru întreținerea imunității se fac vaccinuri anuale. Iepurii destinați producției de carne se vaccinează la vârsta de 1 lună.

În focarele evolutive de mixomatoză se vaccinează toate animalele clinic sanatoase, indiferent de vârsta și de stare fiziologică.

În boala hemoragică, profilaxia se asigură prin folosirea unor vaccinuri inactivate preparate din extracte de organe recoltate de la iepuri infectați. Se recomandă vaccinarea tuturor iepurilor de casă cu vârsta mai mare de 14 săptămâni și repetarea vaccinării tot la 6 luni.

Marian Bura